

Annex

Memòria preliminar de l'Avantprojecte de llei de prevenció i gestió dels residus i d'ús eficient dels recursos de Catalunya

1. Els problemes que es pretenen solucionar

Els principals problemes que la regulació actual no permet abordar de forma òptima són, entre d'altres:

- Els reptes de la normativa marc europea: les polítiques de la llei existent no es van formular en un context com l'actual, on es plantegen elevats objectius ambientals i on la gestió dels residus no s'entén com una eina independent sinó com a part d'una estratègia vinculada als cercles de la producció i del consum dins la transició cap a una economia circular.
- Els canvis experimentats en el sector de la gestió de residus, atès que la normativa actual es va formular en un context d'ordenació primària i de consolidació del sector que actualment ha quedat superat.
- La dificultat per establir una regulació específica en àmbits que, a nivell de política de residus, requereixen perspectives diferents, com podria ser el cas dels residus comercials, que actualment tenen una regulació equivalent a la dels residus domèstics.
- Les limitacions de la norma actual per materialitzar de forma eficient les estratègies de reducció de l'impacte de determinats productes de plàstic d'un sol ús que estan essent concretades a nivell europeu.
- La manca d'una orientació que permeti reconèixer i tenir en compte el paper de la gestió dels residus en altres estratègies globals, com la lluita contra el canvi climàtic.
- La manca d'una regulació específica amb relació a la contaminació del sòl.
- No hi ha instruments per a una gestió més simplificada i transparent, sobretot pel que fa als costos de la gestió i a la racionalització i a la reglamentació eficient de les obligacions dels diferents actors.

JUSTIFICACIÓ

i. Aspectes normatius

L'any 1991 va ser aprovada la Directiva 91/156/CEE, del Consell, de 18 de març de 1991, que modificava la Directiva 75/442/CEE relativa als residus. Aquesta directiva havia de ser transposada a l'ordenament jurídic espanyol abans de 1993, però no va ser fins l'any 1998 que això es va fer mitjançant la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus. Davant el buit legislatiu, el Govern de Catalunya va exercir les seves competències impulsant una llei de residus catalana, la Llei 6/1993, de 15 de juliol, reguladora dels residus. Aquesta llei incorporava novetats importants a nivell general i també plantejava aspectes instrumentals innovadors, fins i tot dins el marc europeu. Al llarg dels anys la Llei 6/1993 esmentada, s'ha anat adaptant a l'evolució de la situació i als canvis en el context normatiu europeu i estatal.

Malgrat que s'han produït diverses adaptacions, com s'ha indicat i, malgrat la publicació d'una refosa l'any 2009 mitjançant el Decret Legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la llei reguladora dels residus, la norma catalana no incorpora de forma sistemàtica els reptes que es poden deduir de la normativa europea en vigor, especialment pel que fa a la Directiva 2008/98/CE i les seves modificacions, algunes d'elles recentment aprovades mitjançant la Directiva (EU) 2018/851 del Parlament Europeu i del Consell de 30 de Maig de 2018, que modifica la Directiva 2008/98/CE de residus, ni les que resulten de la transposició d'aquesta directiva a l'ordenament jurídic estatal. Cal recordar, a més, que els reiterats endarreriments en la transposició obliguen a considerar les normes europees com referències directes, atesa la urgència dels reptes que aquestes normes plantegen.

Addicionalment, cal recordar que la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic, estableix que s'haurà de presentar al Parlament de Catalunya un projecte de llei de prevenció dels residus i d'ús eficient dels recursos en el termini de 2 anys, i que la Moció 119/XI del Parlament de Catalunya, sobre la gestió dels residus, insta el Govern a iniciar l'elaboració d'un nou projecte de llei de prevenció dels residus i per l'ús eficient dels recursos, com una llei marc que empari els canvis legislatius necessaris per a avançar cap a una economia circular, baixa en carboni i basada en la sostenibilitat, la producció neta, la responsabilitat ampliada del productor i el residu zero.

ii. Aspectes sectorials

El context sectorial i econòmic en què va ser promulgada la llei catalana de 1993 ha variat substancialment. Més enllà de les evidents diferències en el marc socioeconòmic general, el subsector de la gestió de residus ha experimentat una evolució molt rellevant, amb un desenvolupament, tecnificació i diversificació creixents des de 1993. Així, per exemple, cal recordar que l'any 1994 les empreses autoritzades per transportar i tractar residus eren, respectivament, 381 i 78, amb 1.500 vehicles de transport privat de residus autoritzats; que el sector tenia una forta component informal i el seu abast era molt local.

En contraposició a això, avui les empreses autoritzades per a la gestió de residus són més de 1.100 i els transportistes de residus més de 4.000, amb més de 26.000 vehicles implicats; els sectors complementaris d'enginyeria, consultoria, recerca, entre d'altres, han experimentat un desenvolupament també important. A més a més, el sector ha seguit creixent malgrat la situació de crisi dels darrers anys: de les més de 25.000 persones que s'ocupen en el sector ambiental, més de 17.000 treballen en l'àmbit de la gestió de residus, que constitueix al voltant d'un 6% del PIB català. Es tracta d'un sector format per PIME -un 50% de les empreses estan formades per empreses de 5 treballadors o menys-, relativament dependent del sector públic i amb un coneixement acumulat que els permet, en alguns casos, abordar processos d'internacionalització.

En aquest context, la normativa bàsica encara vigent tenia com a principal objectiu regularitzar el sector, dotar la gestió de residus de seguretat jurídica i aconseguir una reducció dels impactes directes dels residus sobre el medi, derivats d'un model de gestió encara poc desenvolupat, mentre que, actualment, la transformació del subsector de la gestió de residus i l'aposta catalana per l'economia circular porta a que les prioritats d'intervenció en el sector i les

mesures per a la seva consolidació i reforçament se centrin en l'evolució tecnològica, en la integració en el cycle dels recursos, en la internacionalització i la diversificació, entre d'altres, aspectes que no estan presents en la normativa actual.

iii. Aspectes tècnics

i. L'orientació a l'ús eficient dels recursos

En els darrers anys s'ha incorporat amb força el debat sobre l'ús eficient dels recursos, al fil dels estudis que alerten sobre la finalització de la disponibilitat d'alguns dels recursos o sobre l'escalada en el seu preu. Aquests aspectes són especialment rellevants en el context europeu, escàs en recursos naturals propis. Aquest debat ha contextualitzat un canvi de paradigma que aposta perquè els residus siguin vistos com a recursos. En aquest marc, conceptes com el d'economia verda o circular han adquirit rellevància fins al punt que la darrera revisió del marc normatiu europeu de residus i de les seves normes complementàries ha tingut aquests conceptes com a protagonistes i fils conductors. També Catalunya ha iniciat aquest camí, mitjançant la creació de l'observatori Catalunya Circular. La Unió Europea ha seguit aquesta línia per promulgar una bateria de modificacions normatives dins l'estratègia coneguda com a Circular Economy Package, que inclou canvis en la directiva marc de residus, així com en altres directives, totes elles orientades a facilitar aquesta transició cap a un ús eficient dels recursos i a una economia circular. Una gestió de residus orientada a la prevenció (inclosa la reutilització) i el reciclatge material (inclosa la preparació per a la reutilització) és clau en aquesta transició, atès que ajuda a tancar el cycle dels recursos, però es requereixen canvis que ultrapassin l'àmbit dels residus. Efectivament, la normativa europea de residus considera la prevenció, és a dir, la no generació de residus, com la més prioritària de les opcions del procés de gestió. Aquesta opció prioritària té un abast molt ampli i inclou canvis en estratègies de producció com l'ecodisseny, la reparabilitat, l'allargament de la vida útil dels productes posats al mercat, el repte de l'obsolescència programada, la desmaterialització o la simbiosi industrial, i també en patrons de consum com la compra a granel, la reutilització, la cultura de la reparació, l'obsolescència percebuda i els sistemes de producte-servei, entre d'altres. Totes aquestes estratègies impliquen actuacions en els àmbits de l'empresa, de la indústria i del consum, entre d'altres, però l'actual normativa tracta la prevenció des d'una perspectiva de gestió de residus que en cap cas permet exercir una incidència rellevant en els cycles de la producció i del consum, fortament condicionats per polítiques industrials o socioeconòmiques.

Per respondre als reptes en matèria de recursos, les directives vinculades al Circular Economy Package estableixen objectius ambiciosos i plantegen instruments que han de donar lloc a l'adopció de noves estratègies de gestió. Els resultats de la gestió de residus pel que fa al reciclatge i la valorització han avançat relativament poc en els darrers anys, un cop assumits els efectes de les millores incloses en la normativa i, particularment, pel que fa als residus municipals després de la implantació de la recollida selectiva de la matèria orgànica i del desplegament massiu de deixalleries. En aquest sentit cal assenyalar que, per tal d'assolir els reptes plantejats per la Unió Europea en el marc de l'economia circular, resulta fonamental no només interceptar tots aquells fluxos residuals que actualment són malbaratats i que es destinen a dipòsits controlats i incineradores, sinó que a més a més cal fer-ho de tal forma que

es garanteixi la seva qualitat, sense la qual no es pot assegurar a llarg termini la seva acceptació per part del mercat i la societat en general.

ii. L'orientació a l'evolució en la gestió dels residus

Amb relació a la gestió dels residus cal esmentar també alguns aspectes específics que han de ser reforçats o revisats. Per exemple, els residus comercials, que poden representar més del 36% del total de residus municipals generats, com a residus municipals que són, tenen una regulació equivalent a la dels residus domèstics, malgrat que presenten particularitats especials pel que fa a composició, distribució territorial, dispersió de la generació, formes de recollida i de tractament, i responsabilitats, entre d'altres. També caldria tenir presents les particularitats associades als residus d'altres àmbits, com podrien ser els serveis sanitaris, l'hoteleria, la restauració i el càtering, i els serveis d'automoció, entre d'altres. En definitiva, un nínxol de generació de residus municipals amb un gran potencial de recuperació molt per sobre de l'actual nivell de recollida selectiva i valorització que, actualment, no s'estan considerant de forma particular. Igualment, la gestió de la contaminació puntual del sòl ha evolucionat clarament des de l'any 1993 gràcies a la promulgació d'un marc normatiu cada cop més consolidat, però cal anar avançant en noves regulacions que permetin definir amb major concreció la detecció, el coneixement i la cerca de solucions d'aquestes contaminacions.

Dins el mateix context, la Unió Europea ha llençat també una proposta de directiva sobre la reducció de l'impacte de determinats productes plàstics d'un sol ús sobre el medi ambient en general i d'una manera específica en el medi marí, la qual planteja diverses mesures estrictes i ambicioses (reducció del consum, restriccions de la posada de productes al mercat, requeriments sobre el producte i el seu etiquetatge, aplicació d'esquemes de responsabilitat ampliada del productor a determinats productes, elevats objectius de recollida selectiva per a determinats envasos de plàstic i campanyes de sensibilització) que haurien de contribuir a resoldre aquesta problemàtica. A més a més, aquesta proposta apunta cap a algunes de les polítiques que, de forma més general, acabaran essent protagonistes en l'àmbit europeu. La major part d'aquestes polítiques, però, en cap cas poden ser materialitzades de forma eficient dins l'actual marc legal català de residus, per les raons comentades en els paràgrafs precedents.

iv. Aspectes instrumentals

Si bé la informació i la sensibilització sobre els costos ambientals dels residus ha donat fruits destacables, cal incidir en la percepció actual sobre els costos econòmics de la gestió, en un context en què la tarifació sobre la gestió de residus és sovint poc transparent i deslligada dels costos reals de la gestió. L'aplicació progressiva de la fiscalitat sobre els residus d'ençà l'any 2004 ha donat resultats prou rellevants, especialment a partir del moment en què els tipus impositius afegits als costos de tractament han començat a incrementar-se de forma significativa i a assolir els efectes que persegueixen: dissuasió de les opcions de gestió ambientalment menys aconsellables i desviació dels fluxos de residus cap a estratègies de prevenció, de recollida selectiva, de reutilització i de reciclatge material. La configuració de la fiscalitat catalana sobre els residus té un doble efecte, atès que els imports recaptats pels

cànon són retornats als respectius àmbits, de forma directa o indirecta, en un alt percentatge, que en el cas dels residus municipals pot arribar aproximadament a un 96%. En aquests moments comença a percebre's l'efecte d'aquestes mesures, —especialment les vinculades als residus municipals, d'implantació més antiga— atès que els ens locals comencen a adoptar sistemes de recollida i tractament ambiental i econòmicament més eficients (recollida porta a porta, contenidors intel·ligents). Més enllà de reforçar aquestes estratègies, ara cal que l'impacte econòmic percebut en primera instància pels productors i ens locals, entre d'altres, traspuï i sigui percebut també pels ciutadans, mitjançant sistemes justs i transparents de taxació de la gestió dels residus municipals on es visibilitzi amb claredat el lligam amb el comportament ambiental d'aquests.

v. Aspectes transversals

En els darrers anys també s'han posat sobre la taula els impactes dels residus sobre altres àmbits. Si bé des de fa temps han estat evidents els impactes, per exemple, sobre la gestió de l'aigua i sobre la contaminació per olors, i més enllà de les interaccions entre la gestió de residus i la disponibilitat de recursos, abans comentada, actualment la rellevància de l'agenda sobre canvi climàtic ha fet que es valori la incidència dels residus en aquest àmbit. En aquest sentit, els informes sobre les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle (GEH) a la Unió Europea atribueixen a la gestió de residus aproximadament un 3% de les emissions totals. Aquest percentatge, a Catalunya, es troba en un 6%, per la qual cosa la contribució del sector és més rellevant. No obstant això, es considera que els estalvis derivats de les mesures de prevenció i de gestió de residus poden arribar a tenir un efecte molt més rellevant en la reducció d'emissions, fins arribar pràcticament al doble, que la reducció sobre la seva contribució directa. La planificació de la gestió de residus i la seva avaluació ambiental identifiquen la importància d'aquest factor en les polítiques públiques i determinen la necessitat introduir aquests criteris en la regulació.

2. Els objectius que es volen assolir

Els objectius són bàsicament els següents:

- Donar compliment al Programa de prevenció i gestió de residus i recursos de Catalunya 2020 (PRECAT20) i concretament a la seva actuació ACT-125, a la disposició final vuitena de la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic, al punt 1 de la Moció 119/XI del Parlament de Catalunya, sobre la gestió dels residus, als objectius de l'àmbit 2.8: Sostenibilitat del Pla de Govern de la XII Legislatura i als compromisos que la Generalitat de Catalunya ha adquirit en els diversos àmbits institucionals nacionals i internacionals.
- Adequar el marc normatiu als objectius establerts en la legislació aplicable, particularment amb relació a la derivada del Circular Economy Package de la Unió Europea.
- Revisar les funcions i competències existents en les matèries vinculades a la prevenció i gestió de residus i a l'ús dels recursos, per tal d'ajustar les responsabilitats de cada part a les necessitats d'ordenació de les estratègies d'economia circular, en el marc de les quals

la gestió dels residus incideix en la disponibilitat de recursos i l'ús dels recursos incideix en la generació i gestió de residus.

- Millorar la prevenció i, particularment, les pautes de producció i consum, tant pel que fa a les estratègies clàssiques, com l'ecodisseny o la simbiosi industrial, com a d'altres com la desmaterialització, el producte-servei o d'altres orientades a reduir el consum de recursos i a mantenir en circulació els recursos consumits.
- Impulsar la recollida i el tractament de tots els residus, inclosos els fluxos de residus industrials, domèstics, de la construcció, ramaders, sanitaris i comercials, entre d'altres, en col·laboració amb la resta d'administracions responsables en cada cas, per tal d'aconseguir que els residus, es generin on es generin, tornin com a recursos al mercat de forma cada cop més majoritària en forma de matèries recuperades i de materials de construcció, entre d'altres.
- Contribuir a la reducció global dels impactes que s'associen a la generació i gestió de residus, en particular amb relació a la contaminació del sòl i a la mitigació del canvi climàtic, i contribuir a aquesta reducció per la via de l'economia circular.
- Impulsar l'activitat econòmica, agilitar i simplificar l'activitat administrativa de la Generalitat de Catalunya i dels municipis i millorar el coneixement i la transparència en el sistema, incidint en la millora tecnològica, en la integració de tràmits, en la disponibilitat creixent de dades i d'informació, en la visibilitat de les dades econòmiques, sense perjudici de mantenir elevats estàndards d'exigència en sostenibilitat ambiental.

3. Les possibles solucions alternatives normatives i no normatives

i. L'opció de no fer res o mantenir la situació actual

Mantenir la situació actual no es considera factible, atès que el context normatiu actual no és òptim per respondre als reptes que s'estan plantejant pel que fa a la prevenció i gestió de residus, sobre els quals la normativa europea està plantejant objectius ambiciosos a mitjà i curt termini, ni pel que fa a l'ús eficient dels recursos, tema vinculat a les estratègies d'economia circular sobre les quals hi ha un consens internacional i amb relació a les quals existeixen limitacions d'actuació importants. Així, cal tenir present que l'opció de mantenir la situació actual suposaria, entre d'altres coses:

- Que no es pugui garantir una millora en la prevenció, la valorització i la reducció dels impactes associats a la gestió dels residus, atès que són aspectes que actualment es troben relativament estancats i que, en absència de nous instruments, poden ser difícils d'impulsar, especialment en un context com el considerat, força madur i amb inèrcies importants.
- Que les estratègies amb relació a l'ús eficient dels recursos impulsades per la Unió Europea a través dels seus documents estratègics i les seves directives, i que tenen implicacions en l'àmbit de la indústria, de l'economia, de l'agricultura, del comerç i el consum, entre d'altres, a més de en l'àmbit de la sostenibilitat, no es puguin adoptar de manera eficient.

- Que s'incomplissin la normativa catalana en matèria de canvi climàtic, la moció del Parlament de Catalunya adoptada en la XI legislatura, la planificació catalana en matèria de residus i el propi Pla de Govern, els quals estableixen la necessitat d'impulsar una llei de prevenció i gestió dels residus i d'ús eficient dels recursos, tal com ha estat reconegut en les diferents avaluacions que tots aquests instruments han tingut en el seu tràmit d'aprovació. Igualment, pot suposar la pèrdua d'una oportunitat per complir els compromisos adquirits per Catalunya al llarg dels darrers anys, com els adoptats en la recent Cimera de l'Acció Global pel Clima, celebrada a San Francisco a mitjans de setembre de 2018.

ii. Alternatives no normatives

No es planteja una solució no normativa, atès que moltes de les problemàtiques descrites anteriorment són abastament conegudes i actualment no poden ser abordades justament per les limitacions que planteja el marc competencial i legal. En aquest sentit cal dir que a Catalunya existeix una experiència important de treball conjunt tant amb els municipis com amb els sectors econòmics per implantar mesures mitjançant actuacions voluntàries, compromisos específics i estratègies d'incentivació. En aquest àmbit es podrien citar experiències exitoses com la implantació de sistemes de recollida porta a porta en coordinació amb els municipis o els acords per a la reducció de bosses de plàstic d'un sol ús, o bé les mesures per al foment de la reducció del malbaratament alimentari. No obstant això, actualment l'impuls a l'economia circular passa per mesures d'abast general que requereixen canvis en el context normatiu que permetin l'assoliment d'objectius que són, en termes generals, força ambiciosos, en els terminis temporals propers.

D'altra banda, la promulgació d'aquesta llei es troba recollida en la normativa i en la planificació de referència. Així, la disposició final vuitena de la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic, estableix que el Govern ha de presentar al Parlament, en el termini de dos anys a comptar des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, un projecte de llei de prevenció dels residus i d'ús eficient dels recursos, com a llei marc que empari els canvis legislatius necessaris per a avançar cap a una economia circular, baixa en carboni i basada en la sostenibilitat, la producció neta, la responsabilitat ampliada del productor i el residu zero.

Igualment, la Moció 119/XI del Parlament de Catalunya, sobre la gestió dels residus, adoptada el 27 d'abril de 2017, insta el Govern a iniciar l'elaboració d'un nou projecte de llei, en els mateixos termes.

A més a més, tant el Pla de Govern de la legislatura com el Programa de prevenció i gestió de residus i recursos de Catalunya 2020 (PRECAT20), aprovat mitjançant una norma legal i, per tant, sotmès a l'avaluació corresponent en termes de necessitat i oportunitat, defineix la necessitat de donar cobertura a les actuacions que s'hi contenen mitjançant la revisió de la normativa bàsica de residus catalana.

iii. Alternatives normatives

D'acord amb el que s'ha comentat anteriorment, les especificacions de la normativa vigent i de la planificació aprovada assenyalen la necessitat de presentar una iniciativa amb rang de llei

que incideixi sobre la prevenció i gestió dels residus i sobre l'ús eficient dels recursos. Alhora, els objectius establerts únicament s'assoliran mitjançant una llei que actualitzi el marc legal i doni cobertura a les polítiques definides en la normativa europea i en la planificació.

D'altra banda, com s'ha comentat, la gestió dels residus s'emmarca actualment dins l'àmbit de l'economia circular i, més enllà dels canvis profunds en els models de producció i consum, és un dels aspectes clau per al manteniment dels recursos materials i energètics dins el cicle econòmic, per a la reactivació de l'activitat econòmica i també per a la creació de llocs de treball. Per tant, la gestió dels residus i l'ús dels recursos, en el marc d'una economia circular i baixa en carboni, no són aspectes que sigui òptim deslligar, per la qual cosa no es considera vàlid establir una opció normativa múltiple que reculli de forma fraccionada els diferents àmbits que es plantegen.

Per tant, l'opció normativa preferida suposaria:

- Disposar d'una llei que permeti alinear les polítiques amb les establertes per la Unió Europea i donar compliment a la normativa en matèria de canvi climàtic.
- Revisar les estratègies de prevenció, recollida i tractament de tots els residus.
- Revisar els aspectes competencials i de responsabilitat en matèria de residus i de recursos per tal d'integrar i coordinar aspectes d'aquests àmbits.
- Reforçar els instruments associats a la gestió de residus, com la fiscalitat i els mecanismes de responsabilitat ampliada del productor, i habilitar-ne de nous.
- Ampliar les mesures d'optimització administrativa i de transparència en la gestió.

4. Els impactes més rellevants de les diferents opcions considerades:

a) L'impacte sobre l'Administració de la Generalitat.

L'adopció de l'opció escollida requerirà un esforç en espais de coordinació i de treball atès que les polítiques de la nova llei faran confluïr aspectes vinculats a àmbits competencials tradicionalment independents, com la sostenibilitat, l'empresa i la competitivitat, i el consum, entre d'altres. No obstant això, no es preveu a priori un impacte significatiu sobre l'organització de l'Administració ni sobre el personal, comparativament amb l'alternativa de no fer res, tot i que pot suposar un lleuger increment en la necessitat de recursos. Pel que fa al pressupost, es preveu un impacte neutre considerant de forma combinada la necessitat de recursos i l'increment potencial d'ingressos derivat de les mesures de fiscalitat que es preveu implantar.

b) L'impacte sobre les administracions locals, tenint en compte la seva dimensió i el règim especial de Barcelona.

No es preveuen impactes significatius sobre l'organització de les administracions locals o el seu personal en general, tot i que alguns municipis o ens supramunicipals poden haver de posar en marxa mesures addicionals per posar-se al dia. Pel que fa al pressupost, es preveu a curt termini un increment en la despesa associada a la gestió de residus derivada de mesures de fiscalitat, que es veurà compensada en funció del desenvolupament i dels resultats ambientals

de les diferents polítiques municipals, els quals incidiran tant en la despesa com en els recursos rebuts des de l'Agència. No es preveu una situació diferencial amb relació al municipi de Barcelona.

Pel que fa als municipis petits, en general i majoritàriament han mancomunat la seva gestió de residus i, per tant, l'assumpció dels efectes de la nova regulació serà col·lectiva i comptarà amb el suport de l'ens supramunicipal corresponent i de la pròpia Agència de Residus de Catalunya. En tot cas, l'adopció d'una llei que doni cobertura legal a les polítiques de prevenció i gestió de residus ha de suposar a mitjà termini una millora en els resultats municipals que tindrà un efecte més visible en els municipis petits, reduint l'impacte econòmic directe dels serveis i generant un impacte favorable en aspectes com el turisme, la fixació de població i la protecció del paisatge, entre d'altres.

c) L'impacte sobre les mesures d'intervenció administrativa i des de la perspectiva de la reducció de càrregues administratives per als ciutadans i per a les empreses

Pel que fa als aspectes exclusivament relacionats amb la gestió de residus, l'opció preferida suposarà la revisió del marc d'obligacions i dels instruments administratius associats i, per tant, pot tenir un impacte positiu en la càrrega administrativa que suporten empreses i ciutadans, sigui per la racionalització i integració de processos, per la generalització de sistemes TIC, o per altres estratègies. Ara bé, la millora de la gestió pot suposar per a aquests col·lectius una major assumpció de responsabilitats que pot donar lloc a càrregues administratives addicionals a les actuals, atès que la incorporació d'estratègies d'economia circular suposa, inevitablement, un major nivell d'implicació activa de tots els actors econòmics.

d) Els impactes econòmics, socials o ambientals rellevants que no s'hagin valorat als apartats anteriors

Pel que fa a la perspectiva ambiental, l'impacte de l'opció preferida consistirà en donar resposta a les problemàtiques descrites en el punt 1 en general, i més concretament, posarà les bases per al compliment dels objectius que la Unió Europea fixa en el Circular Economy Package. La perspectiva transversal de què es dota l'opció preferida ha de garantir, alhora, que els impactes indirectes que tenen el seu origen en els residus també seran valorats i minimitzats.

D'altra banda, la norma incidirà en el subsector de la gestió de residus, incloent transportistes, gestors i serveis complementaris, entre d'altres, millorant la seva competitivitat i les perspectives de creixement, en línia amb les anàlisis que s'han fet a Europa sobre els efectes econòmics de la implantació de l'economia circular i de l'assoliment dels objectius de reciclatge. Com s'ha comentat en el punt 3, en línia amb allò que esmenta el Programa de prevenció i gestió de residus i recursos de Catalunya 2020 (PRECAT20), el desplegament de les mesures que l'opció preferida habilitarà pot arribar a generar un impacte econòmic positiu d'uns 385 milions d'euros i generar una ocupació d'entre 4.000 i 7.000 llocs de treball.

e) Impacte sobre l'ordenament jurídic vigent, i des de la perspectiva de la simplificació normativa (normativa que resultaria modificada o derogada)

Les normes afectades per la nova iniciativa seran definides com a conseqüència de la repercussió de les polítiques que finalment s'implementin sobre les estructures normatives existents que les suportin.

En tot cas, cal preveure que la nova iniciativa derogarà el Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora dels residus, i eventualment derogarà o modificarà la Llei 8/2008, de 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànon sobre la disposició del rebuig dels residus.

També cal preveure la derogació o modificació d'altres normes, com poden ser:

- El Decret 69/2009, de 28 d'abril, pel qual s'estableixen els criteris i els procediments d'admissió de residus en els dipòsits controlats.
- El Decret 87/2010, de 29 de juny, pel qual s'aprova el Programa de gestió de residus municipals de Catalunya (PROGEMIC) i es regula el procediment de distribució de la recaptació dels cànon sobre la disposició del rebuig dels residus municipals.
- El Decret 89/2010, de 29 de juny, pel qual s'aprova el Programa de gestió de residus de la construcció de Catalunya (PROGROC), es regula la producció i gestió dels residus de la construcció i demolició, i el cànon sobre la deposició controlada dels residus de la construcció.
- El Decret 98/2015, de 9 de juny, del Consell per a la Prevenció i la Gestió dels Residus a Catalunya.

5. La procedència d'efectuar una consulta pública prèvia o bé la justificació de les excepcions que hi puguin concórrer, així com la valoració de la necessitat d'emprar, en el seu cas, altres eines i canals de participació complementaris a la publicació en el Portal de la Transparència.

Es considera procedent sotmetre la iniciativa a consulta pública atès l'abast ampli que té l'adopció de la norma sobre les administracions, les empreses, les entitats i la ciutadania de Catalunya. Alhora, atenent a la rellevància de la norma i el seu valor estratègic per a l'economia catalana en el futur a curt i mitjà termini, es considera necessari aconseguir un elevat grau de consens entre els diferents actors i, per tant, buscar de forma activa aquells mecanismes de participació que puguin complementar les eines que el Portal Participa posa a disposició. Entre aquests mecanismes complementaris pot haver qüestionaris addicionals, sessions informatives, fonts d'informació i material audiovisual, entre d'altres.